27/08/2019

Η πίστη είναι απαραίτητη προϋπόθεση για το θαύμα

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πρόκειται εδώ για μια βασική αρχή της ορθοδόξου σωτηριολογίας ,την συνεργία η «συνέργεια» που σημαίνει ότι η σωτηρία του ανθρώπου εξαρτάται από την συνεργασία Θεού και ανθρώπου.

Ο Θεός δεν σώζει τους μη θέλοντες.

Η βασιλεία του Θεού είναι καθεστώς απόλυτης ελευθερίας όχι «υπηκόων» και , μάλιστα, διά της βίας, αλλά βασιλείας των τέκνων του Θεού.

Είναι , όμως ,απαραίτητο και ο άνθρωπος, εκούσια και ελεύθερα, να καταβάλει και τον δικό του «όβολο»(Εξ.λ΄13) , την πίστη του και την αγάπη του στον Θεό.

Υπάρχουν αναρίθμητα παραδείγματα ομολογίας πίστεως να μας παρουσιάσει μέσα στην πορεία του ο Χριστιανισμός και μάλιστα σε δυσμενείς καταστάσεις και καθεστώτα τα οποία κάθε τι άλλο παρά ευνοούσαν τις αξίες και τις αρετές του

Χριστιανισμού μέσα στην ζωή των ανθρώπων.

Αρχίζοντας από την τουρκοκρατία , πόσοι και πόσοι έχουν βασανιστεί, ή και αποκεφαλιστεί αρνούμενοι τον ισλαμισμό και την σκληρή και απάνθρωπη φιλοσοφία του.

Ποιό μετά πηγαίνουμε στον κομμουνισμό όπου το καθεστώς αυτό κατέλυε κάθε ιδέα του Χριστιανισμού αφού η φιλοσοφία του στηριζόταν στον πλήρη αθεϊσμό με συνέπεια τα βασανιστήρια και τους θανάτους πολλών Χριστιανών και μάλιστα κληρικών.

Και τέλος ερχόμαστε στην σημερινή πραγματικότητα όπου ο Χριστιανισμός μαστίζεται και δέχεται τα πολλαπλά πλήγματα πέραν των 300 αιρέσεων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Υπεράνω κάθε νόμου είναι η σταυρική θυσία του Χριστού ως αρχή πίστεως αλλά και σωτηρίας του ανθρώπου.

Έτσι συμβαίνει πάντοτε με τους αληθινούς χριστιανούς. Βλέποντας τον εσταυρωμένο Ιησού Χριστό αντλούν δύναμη και έτσι οπλίζονται με πίστη και υπομονή, έτοιμοι να αντιμετωπίσουν κάθε είδους πειρασμούς και θλίψεις.

Ένα προς ένα θα απαριθμήσει τα καλά έργα ο Χριστός ενώπιον του ουράνιου και επίγειου κόσμου. Θα τα παρουσιάσει σαν να έγιναν σε αυτόν τον ίδιο. «Πείνασα θα πει, και μου δώσατε να φάγω.

Ήμουνα ξένος που δεν είχα τόπο να μείνω και με πήρατε στο σπίτι σας. Ημίγυμνος και ρακένδυτος ήμουνα, και εσείς μου δώσατε ρούχα να ενδυθώ.

Αρρώστησα και εσείς ήρθατε να με επισκεφθείτε για να μου κάνετε συντροφιά, να μου δώσετε παρηγοριά αλλά και φάρμακα. Στην φυλακή ήμουνα και ήρθατε να με δείτε. Η αγάπη σας τότε πρέπει να αμειφθεί.»

Αντίθετα θα κλείσει τις πόρτες του παραδείσου, θα στερήσει από την ευλογημένη παρουσία του Θεού, θα αποπέμψει στην αιώνια κόλαση τους αμετανόητους αμαρτωλούς, τους σκληρυμένους εγωπαθείς, τους ιδιοτελείς και φίλαυτους , οι οποίοι έδειξαν σκληρότητα και αναλγησία προς τους πτωχούς και τους πάσχοντες.

Μπορούσαν να πράξουν το καλό στους πάσχοντες συνανθρώπους τους, όπως οι δίκαιοι, αλλά δυστυχώς απουσίαζε από την καρδία τους η αγάπη. Πως μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να συμπορευθούν με τον Θεό της αγάπης και του ελέους; Θα κτυπούν τα στήθη τους, θα θρηνούν και θα οδύρονται οι καταδικασμένοι.